

Jugul nepotrivit (3)

2 Corinteni 6.14-18: Jugul nepotrivit în parteneriatul în afaceri

Charles Henry Mackintosh

© SoundWords, Online începând de la: 22.01.2021, Actualizat: 22.01.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2. Corinteni 6.14-18

2. Corinteni 6.14-18: Nu vă înjugați nepotrivit {de fapt, nu fiți înjugați sub diverse forme; compară cu Leviticul 19.19; Deuteronomul 22.10} cu cei necredincioși; pentru că ce legătură este între dreptate și fărădelege sau ce comuniune are lumina cu întunericul? și ce înțelegere are Hristos cu Belial sau ce parte are un credincios cu un necredincios? Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idoli? Pentru că voi sunteți un templu al Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu: „Voi locui în ei și voi umbla între ei; și voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu“ {Leviticul 26.11,12}. De aceea: „leșiți din mijlocul lor și fiți despărțiți“, spune Domnul; și „nu atingeți ce este necurat, și Eu vă voi primi; și vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice“, spune Domnul Cel Atotputernic. {compară cu Isaia 52.11}

Vom studia acum „jugul nepotrivit” în cazurile de parteneriat în afaceri. Cu toate că un astfel de jug pare să nu fie așa de problematic, deoarece se poate renunța mai ușor la el, ca acela pe care tocmai l-am studiat, el se dovedește totuși a fi un obstacol pentru mărturia credinciosului. Atunci când un creștin credincios se înjugă cu un necredincios în scopuri de afaceri, fie că acel necredincios este o rudă, fie că nu, sau atunci când devine membru al unei firme lumești, el își predă virtual responsabilitatea individuală; căci începând din momentul acela acțiunile firmei sunt văzute ca acțiuni ale sale; și atunci nu mai poate fi vorba de acționari conform principiilor cerești. Asemenea noțiuni ar fi luate în derâdere, de îndată ce ele s-ar dovedi bariere reale în proiectele de afaceri. Lumea, pentru a putea face afaceri, se va folosi întotdeauna de mijloace total contradictorii Duhului și principiilor Împărăției căreia îi aparține credinciosul, precum și Bisericii, căreia îi aparține. El ar putea să își impună influența sa pentru a creștina modul de administrare a afacerilor, totuși îl vor obliga să facă afacerile așa cum fac toți ceilalți, așa că nu îi rămâne altă alternativă decât să se plângă în tăcere pentru poziția dificilă, nepotrivită, în care se găsește sau să se retragă cu mari dezavantaje, care ar putea lua naștere pentru el și pentru familia sa. Dacă ochiul este curat, nu va fi nici o neclaritate în a alege între aceste două alternative; însă cu regret chiar intrarea într-o astfel de poziție dovedește lipsa unui ochi simplu (curat); și faptul că un credincios se află în ea arată evident lipsa capacității spirituale de a onora valoarea și puterea principiilor divine, care negreșit l-ar conduce afară din ea.

Niciodată cineva, al cărui ochi este curat, nu se va putea înjuga cu un necredincios, cu scopul de a câștiga bani; căci credinciosul are în vedere glorificarea nemijlocită a lui Hristos și știe că prin încălcarea unui principiu divin nu poate obține acest țel. Deci dacă intrarea unui creștin credincios ca părtăș într-o firmă lumească nu servește la glorificare, atunci, fără îndoială, că acest lucru servește scopurilor diavolului. Nu există o cale de mijloc, ci este evident că în acest caz Hristos nu este glorificat; deoarece Cuvântul Lui spune „Nu vă înjugați nepotrivit cu cei necredincioși”. Niciodată principiul acesta nu poate fi încălcat fără să producă pagubă mărturiei și fără să împiedice binecuvântarea spirituală. Într-adevăr, conștiința unui creștin credincios, care a acționat greșit în această privință, va căuta în diverse moduri să se liniștească; va recurge la diverse subterfugii și va aduce diverse argumente, pentru a se convinge pe sine însuși că ceea ce face este corect. El poate să-și spună: „În ceea ce mă privește personal, mie nu-mi stă nimic în cale să acționez spiritual, chiar dacă în ce privește afacerea mea sunt înjugat cu un necredincios”. Dar acest argument se va dovedi întotdeauna

a fi o amăgire, de îndată ce practicarea lui va fi pusă la probă. Slujitorul lui Hristos se va vedea împiedicat într-o mulțime de moduri prin asocierile lumești. Dacă în ce privește slujirea lui Hristos nu va întâmpina ostilitate deschisă, el va fi expus eforturilor secrete și permanente ale dușmanului, pentru a-i frâna râvna și de a arunca apă rece peste toate planurile sale. El va fi luat în derâdere și va fi disprețuit și va fi permanent blamat din cauza efectului pe care fanatismul său îl va avea asupra relațiilor de afaceri ale firmei. Dacă își investește o parte a timpului său, a talentelor sale și a banilor săi pentru ceea ce el consideră că este lucrarea Domnului, va fi considerat prost sau nebun, și i se va aminti că el, pentru a sluji Domnului într-un mod adevărat, iscusit și rațional ca om de afaceri, ar trebui să aibă înaintea ochilor „afacerea sa și numai afacerea sa”; și că preocuparea cu lucrurile religioase este exclusiv pentru predicatorii puși și plătiți pentru aceasta sau pentru așa-zisul cler.

Deși mintea înnoită a creștinului credincios s-a convins suficient de înșelăciunea unei astfel de sentințe și cu toate că el ar putea recunoaște că această înțelepciune lumească nu este decât o haină subțire, zdrențuită aruncată peste vicleniile josnice ale inimii, totuși nimeni nu poate spune cât de mult poate fi inima influențată de astfel de lucruri. Noi devenim insensibili din cauza împotrivirii permanente. Curentul devine prea puternic pentru noi; treptat ne supunem acțiunii lui și devenim purtați de suprafața lui. Conștiința s-ar putea să reziste la unele spasme de agonie; dar energia spirituală este slăbită și sensibilitățile naturii celei noi devin amortite, așa încât nu mai există nici un răspuns la strigătul conștiinței și nici un efort real de a sta împotriva dușmanului. Receptivitatea pentru tot ce este în lume din inima creștinului credincios se leagă cu influențele împotrivoare din afară; fortificațiile exterioare sunt asaltate și citadela afecțiunilor sufletului este expusă unui atac puternic; și în final omul însuflețit lumește dă în persoana sa un exemplu clar despre plângerea mișcătoare a profetului: „Capii ei erau mai curați decât zăpada, mai albi decât laptele, mai rumeni la trup decât rubinele, înfățișarea lor era ca safirul. Fața lor este mai neagră decât funinginea, nu mai sunt recunoscuți pe străzi. Pielea li s-a lipit de oase; s-a uscat, a ajuns ca lemnul” (Plângerile lui Ieremia 4.7,8). Dacă cineva era cunoscut cândva ca slujitor al lui Hristos, ca împreună-lucrător în Împărăția lui Dumnezeu, prin aceea că urmărea și promova interesele Evangheliei lui Hristos, și după aceea s-a coborât la nivelul unui om de afaceri tenace, hotărât, nu ar spune apostolul despre el, așa cum a spus odinioară despre Dima: „Dima m-a părăsit, iubind veacul de acum” (2. Timotei 4.10)?

Dar probabil la intrarea într-un jug nepotrivit în parteneriat în afaceri cu necredincioși nimic nu acționează mai mult asupra inimii creștinilor credincioși decât obișnuința de a purta împreună cele două caractere: de creștin și de om de afaceri. Aceasta este o capcană periculoasă. Un om trebuie să fie sau una sau cealaltă. Dacă sunt un creștin credincios, atunci creștinismul meu trebuie să se arate ca o realitate vie în poziția în care sunt; dar dacă el nu se poate arăta pe acest loc, atunci nici eu nu am voie să rămân pe acest loc; pentru că dacă persist într-o poziție în care viața lui Hristos nu se poate arăta, foarte curând nu voi mai avea nimic din creștinism decât cel mult numele, fără realitate, forma exterioară fără putere interioară, coaja fără miez. Eu trebuie să fiu un slujitor al lui Hristos, nu doar duminica, ci și începând de luni dimineața până sâmbătă seara, și nu numai în adunare, ci și la locul meu de muncă. Dar nu pot să fiu un slujitor iscusit al lui Hristos în timp ce grumazul meu este înjugat la un jug cu un necredincios; pentru că cum ar putea lucra împreună, în același jug, slujitorii a doi stăpâni diferiți? Aceasta este la fel de imposibil, precum cineva ar putea încerca să lege razele

Soarelui din miezul zilei cu întunericul profund din miezul nopții. Nu se poate; și de aceea apelez în modul cel mai solemn la conștiința cititorului, și în prezența Dumnezeului cel Atotputernic, care va descoperi sfaturile inimii oamenilor prin Isus Hristos. Aș vrea să îi spun cu severitate, dacă este pe cale să devină partener cu un necredincios: Evită! Da, evită, chiar dacă îți promite câștiguri mari. Te vei arunca numai în necazuri și griji. Ești pe cale să te pui la plug împreună cu unul ale cărui sentimente, motivații și înclinații sunt diametral opuse față de ale tale. El vrea să facă bani, să câștige avantaje și să facă progrese în lume; tu dorești - sau cel puțin ar trebui să dorești - să fie promovate interesele lui Hristos și ale Evangheliei Sale pe pământ și să fie extinse granițele unde Numele Lui este cunoscut. Țelul lui sunt banii, al tău, sper, este Hristos; el trăiește pentru această lume, tu pentru lumea care va veni; el strânge lucrurile trecătoare și tu pe cele veșnice. Cum poți tu să mergi pe același teren cu el? Principiile, motivațiile, țelurile, speranțele tale au o natură diametral opusă. Cum este posibil să faci un astfel de pas? Cum poți tu intra într-o astfel de legătură? Desigur, tu ai nevoie numai de un ochi curat, ca să poți vedea toate acestea în adevărata lor înfățișare. Este imposibil pentru unul al cărui ochi este umplut cu Hristos și a cărui inimă este preocupată cu El să poată să se înjuge cu un tovarăș lumesc, oricare ar fi chestiunea. De aceea, cititor creștin credincios, te rog insistent, înainte de a face acest pas cu urmări grave, să privești întreaga chestiune cu inimă sinceră și în prezența lui Dumnezeu s-o cântărești cu balanța sfințeniei Sale. Întreabă-L ce gândește El despre ea și ascultă de răspunsul Lui cu voința supusă și cu o conștiință curată. Și răspunsul acesta este deplin și autoritar, ca și cum ar cădea din cerurile deschise; el este: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși.”

Dar dacă tu, cititor iubit, te afli deja într-un astfel de jug, te sfătuiesc să te eliberezi cât se poate de repede. Fără îndoială că ai constatat deja că acest jug este foarte împovărător. Ar fi de prisos să-ți descriu urmările triste care sunt legate cu o astfel de poziție; pentru că tu le cunoști deja. Dar, preaiubitul meu frate în Hristos, nu pierde nici un moment și caută să arunci jugul acesta. Dar trebuie să se facă înaintea Domnului după principiile Sale și prin harul Său. Intrarea într-o poziție rea este mai ușoară decât ieșirea din ea. Un parteneriat vechi de zece, douăzeci de ani, nu poate fi rupt dintr-o dată. Aceasta trebuie să aibă loc cu calm, cu umilință și cu rugăciune, ca înaintea Domnului și ținând seama pe deplin de gloria Lui. Eu pot să-L dezonzor pe Domnul prin ieșirea mea dintr-o poziție rea tot atât de mult ca prin a intra în ea. Dacă sunt într-un parteneriat cu un necredincios și conștiința îmi spune că greșesc, trebuie să-i spun sincer și deschis partenerului meu că nu mai putem merge împreună; și după aceea misiunea mea este să rezolv afacerile firmei într-un mod sincer, corect și corespunzător, pentru ca adversarul să nu aibă nici un motiv de acuzare și să se astupe gura celor care vorbesc de rău.

Trebuie să evităm orice formă de iritare, nechibzuință și înduplecare atunci când acționăm public pentru Domnul și îndreptățirea principiilor Sale sfinte. Dacă un om este prins într-o plasă nu folosește smulgerea și târârea violentă, agitată, pentru a ieși afară. Nu; trebuie să te smerești, să îți mărturisești păcatele înaintea Domnului și apoi să te retragi agățându-te cu răbdare de harul, care poate nu numai să ierte, ci și să conducă în poziția adevărată. – Cu toate acestea, ca și în cazul jugului în căsătorie, starea de lucruri este mult modificată în cazul când parteneriatul a luat naștere înainte de întoarcerea la Dumnezeu. De fapt chiar și în acest caz nicidecum nu este justificată perseverarea în această stare, însă în acest caz conștiința nu suferă atât de mult, și aceasta va avea efect esențial asupra felului în care are loc

despărțirea. Dacă mă judec pe mine însumi pentru poziția mea greșită, și dacă deci starea morală a conștiinței și inimii mele este pe terenul bun, atunci cu siguranță Dumnezeu va lua chestiunea în mâna Sa și mă va pune pe locul care mi se cuvine. Dar dacă El rezolvă chestiunea mea, El nu îmi va permite ca eu să încalc adevărul, în timp ce eu caut să ascult de altul. Același cuvânt, care spune „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși” spune și „Să nu datorați nimănui nimic”; „îngrijind de ceea ce este bine înaintea tuturor oamenilor”; „umblați cu înțelepciune față de cei de afară”. Dacă am greșit față de Dumnezeu intrând în parteneriat cu un necredincios, cu certitudine eu nu trebuie să greșesc față de om prin felul meu de ieșire din acel parteneriat. Supunerea profundă față de Cuvântul lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt, va pune toate lucrurile în ordine, ne va conduce pașii pe căi drepte și ne va face capabili să evităm orice grabă periculoasă.

Tradus de la: [Das ungleiche Joch \(3\)](#)

Titlul original: „Das ungleiche Joch”
din *Botschafter des Heils in Christo*, 1866, pag. 108–112

Traducere: Ion Simionescu